

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **R., s.r.o.,** K.X., B., IČO: X., zast. JUDr. L.S., advokátom, so sídlom V.X., B. proti žalovanému: **Ing. G.P. – E.,** N.X., B., IČO: X., zast. JUDr. D.J., advokátom, so sídlom P.X., B., o zaplatenie 452 500,-- Sk s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp. zn. 11Cb 84/04, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. februára 2008, č. k. 3Cob 139/07-224, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **z a m i e t a.**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet zástupcu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 9 840,-- Sk.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave rozsudkom z 5. mája 2006, č. k. 11Cb 84/04-167 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 452 500,-- Sk istiny spolu s 11% úrokom z omeškania od 16. apríla 2003 do zaplatenia a na náhradu trov konania v sume 22 625,-- Sk a 57 370,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že účastníci konania uzatvorili licenčnú zmluvu licenciou na využívanie patentu č. 279 397 na spracovanie odpadov. Za poskytnutie licencie sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi licenčnú platbu 850 000,-- Sk za každé objednanie zariadenia B. 200 kW v splátkach, podľa splátkového kalendára uvedeného v prílohe č. 3 k licenčnej zmluve. Žalobca žalovanému vyúčtoval 1. licenčnú splátku 600 000,-- Sk, ktorú žalovaný nezaplatil a 2. licenčnú splátku v sume 350 000,-- Sk + DPH vo výške 66 500,-- Sk dňa 1. apríla 2004 a f. č. 10402 žalobca žalovanému vyúčtoval úrok z omeškania 36 000,-- Sk od 27. novembra 2003 do 26. marca 2004. Prvá splátka bola splatná do 60 dní od uzatvorenia licenčnej zmluvy, t. j. do 27. septembra 2003 a druhá do 90 dní od podpisu zmluvy, t. j. do 27. októbra 2003. V čl. 3 bod 3.7 licenčnej zmluvy sa žalovaný zaviazal objednať až v roku 2004 jedno zariadenie B. 200 kW a keďže licenčná zmluva bola podpísaná 29. júla 2003 z toho vyplýva, že základná licenčná platba mala byť žalovaným uhradená ešte v roku 2003, pred objednaním prvého zariadenia.

Uzatvorená zmluva o dielo je vlastne objednávkou prvého zariadenia, ale táto bola dodatkom č. 1 z 23. februára 2004 zrušená v celom rozsahu.

Licenčnú zmluvu, ako aj povinnosť žalovaného zaplatiť základnú licenčnú sadzbu súd prvého stupňa vyložil v súlade s dodatkom č. 3 k licenčnej zmluve tak, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť licenčnú platbu pred termínom objednania prvého zariadenia, ktorý bol stanovený až na rok 2004. Právne vec posúdil podľa § 269 ods. 2 a § 369 ods. 1 Obch. zák.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom z 13. februára 2008, č. k. 3Cob 139/07-224 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol. Zároveň uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 106 199,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že účastníci konania uzatvorili 29. júla 2003 licenčnú zmluvu č. 03/LRT/07/3, podľa ktorej žalobca je poskytovateľom licencie a žalovaný nadobúdateľom licencie s predmetom podľa čl. 3 zmluvy, a to „po dobu platnosti zmluvy za úhradu platenú nadobúdateľom exkluzívnu licenciou na využívanie predmetu patentu a know-how“. V čl. 7 zmluvy - cena a platobné podmienky - v bode 7.1

účastníci dohodli, že nadobúdateľ licencie (žalovaný) je povinný uhradiť poskytovateľovi licencie (žalobcovi) základnú licenčnú platbu vo výške 850 000,-- Sk za každé objednané zariadenie B. 200 kW, pričom exkluzivita je viazaná na úhradu základného poplatku v splátkach podľa splátkového kalendára, ktorý je uvedený v prílohe č. 3 a je nedeliteľnou súčasťou zmluvy.

V čl. 1 bod 1.4 je dohodnuté, že licenčná zmluva bude doplnená zmluvou o dielo, ktorá bude medzi zmluvnými stranami uzatvorená a upresní ustanovenia licenčnej zmluvy. Žalovaný sa podľa bodu 3.7 zmluvy zaviazal objednať u žalobcu v r. 2004 dodávku jedného zariadenia B. 200 kW.

Ako vyplýva z čl. 7 bod 7.1 licenčnej zmluvy zaplatenie základného licenčného poplatku bolo dohodnuté „za každé objednané zariadenie B. 200 kW“.

Účastníci konania uzatvorili 2. februára 2004 zmluvu o dielo na výrobu, dodávku a montáž zariadenia B. Táto zmluva bola dodatkom č. 1 z 23. februára 2004 zrušená. Účastníci konania v ňom dohodli, že obojstranne odstupujú od zmluvy o dielo a zmluva sa ruší v celom rozsahu.

Predmetom sporu je zaplatenie druhej splátky z licenčnej zmluvy 350 000,-- Sk + 66 500,-- Sk (DPH) a suma 36 000,-- Sk úrok z omeškania so zaplatením prvej splátky za čas od 27. novembra 2003 do 26. marca 2004 (prvá splátka nebola vôbec zaplatená).

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že žaloba bola podaná dôvodne.

Odvolací súd vychádzal z čl. 7 bod 7.1 licenčnej zmluvy, podľa ktorého základná licenčná platba 850 000,-- Sk (500 000,-- Sk + 350 000,-- Sk) je viazaná na objednávku zariadenia B. Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaný ústne alebo písomne objednal dodávku zariadenia B. 200 kW. Nie je možné prisvedčiť ani názoru žalobcu, že za prvé objednanie možno považovať zmluvou o dielo, pretože táto bola dodatkom č. 1 z 23. februára 2004 zrušená. Žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie licenčného poplatku, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnému účastníkovi, t. j. žalovanému.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca a navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil a návrhu vyhovel, resp. zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vrátil vec na ďalšie konanie z týchto dôvodov:

Prvotné platby licenčných poplatkov boli v licenčnej zmluve dohodnuté nezávisle od uzatvorenia, resp. neuzatvorenia zmluvy o dielo na dodávku zariadenia podľa licenčnej zmluvy a boli splatné v lehotách podľa splátkového kalendára - prílohy k licenčnej zmluve. Jedine tak mohol súd prvého stupňa správne a logicky dospieť k záveru, že návrh je dôvodný. Zo žiadneho ustanovenia licenčnej zmluvy nevyplýva, že by táto bola podmienená uzatvorením zmluvy o dielo a vstúpila do účinnosti len za predpokladu uzatvorenia zmluvy o dielo.

Žalovaný sa písomne vyjadril k dovolaniu žalobcu a uviedol, že dovolanie považuje žalovaný za úplne bezpredmetné, keďže odvolací súd rozhodol správne a jeho rozhodnutie vyplynulo z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý patrične odôvodnil.

Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, pričom prípustnosť dovolania je daná podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p., pristúpil k vecnému prejednaniu dovolania.

Podľa ust. § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 237 O.s.p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd konštatoval, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k vadám taxatívne vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a) až g) O.s.p. a konanie nie je postihnuté ani inou vadou (§ 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.), čo dovolateľ v dovolaní ani ako dôvod dovolania neuvádza.

Z obsahu dovolania dovolací súd ustálil, že dovolateľ namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) O.s.p.), keďže odvolací súd nesprávne právne vyložil ustanovenia licenčnej zmluvy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistené skutkové zistenia. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil. Teda týmto dovolacím dôvodom možno napadnúť právny záver odvolacieho súdu, týkajúci sa bezprostredne predmetu konania.

Dovolací súd, keďže v predmete veci odvolací súd na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia licenčnej zmluvy z 29. júla 2003 s jej prílohami a dodatkami, skúmal, či nedošlo k omylu pri výklade ustanovení dohodnutých v licenčnej zmluve č. 03/LRT/07/3 z 29. júla 2003.

Predmetom sporu medzi účastníkmi konania je nárok žalobcu na zaplatenie 452 500,-- Sk s prísl., čo predstavuje: a) 36 000,-- Sk úrok z omeškania za obdobie od 27.11.2003 do 26. marca 2004 za omeškanie úhrady f. č. 10313 na čiastku 600 000,-- Sk, b) čiastku 350 000,-- Sk druhú splátku licenčného poplatku, c) zálohu na DPH vo výške 66 500,-- Sk.

Žalobca si čiastku 452 500,-- Sk uplatnil na základe licenčnej zmluvy č. 03/LRT/07/3.

Podľa ust. § 508 a nasl. Obch. zák. licenčná zmluva si vyžaduje písomnú formu. Licenčnou zmluvou na predmety priemyselného vlastníctva oprávňuje poskytovateľ nadobúdateľa v dojednanom rozsahu a na dojednanom území na výkon práv z priemyselného vlastníctva a nadobúdateľ sa zaväzuje na poskytovanie určitej odplaty alebo inej majetkovej hodnoty.

Ak tak ustanovuje osobitný predpis, vyžaduje sa na výkon práva poskytnutého na základe zmluvy zápis do príslušného registra týchto práv (§ 509 Obch. zák).

Dovolací súd konštatoval, že účastníci uzatvorili v súlade s ust. § 508 a nasl. Obch. zák. písomnú licenčnú zmluvu, pričom v čl. 11 ods. 1 si dohodli, že žiadosť o zápis

licenčnej zmluvy do registra patentov je možné podať až po úhrade prvých troch splátok základného licenčného poplatku podľa čl. 7 ods. 1.

Podľa čl. 7 ods. 7.1 licenčnej zmluvy je nadobúdateľ (žalovaný) povinný uhradiť poskytovateľovi licencie (žalobcovi) základnú licenčnú platbu vo výške 850 000,-- Sk za každé objednané zariadenie B. 200 kW v splátkach podľa platobného kalendára.

Nadobúdateľ licencie uhradí uvedené platby na účet poskytovateľa licencie na základe faktúr.

Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení licenčnej zmluvy č. 03/LRT/07/3, účastníci konania sa dohodli, že predmet licenčnej zmluvy - zariadenie B. 200 kW je nadobúdateľ licencie povinný u poskytovateľa licencie objednať a následne poskytovateľ mu faktúrami vyfakturuje základnú licenčnú platbu podľa platobného kalendára (príloha č. 3 licenčnej zmluvy) v splátkach.

Žalobca v konaní nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že žalovaný si u neho objednal v zmysle licenčnej zmluvy č. 03/LRT/07/3 zariadenie B. 200 kW.

Dovolací súd tvrdenie žalobcu, že práve licenčnú zmluvu č. 03/LRT/07/3 treba považovať aj za objednávku, považoval za nedôvodné, keďže je v priamom rozpore s čl. 7 bod 7.1 licenčnej zmluvy. Tomuto právnomu záveru nasvedčuje aj ustanovenie čl. 3 bod. 3.7, ktoré stanovuje počet zariadení B. 200 kW, ktoré si nadobúdateľ má objednať v roku 2004, 2005, 2006 a 2007.

Účastníci konania si v čl. 11 - Doba platnosti zmluvy a podmienky jej porušenia v bode 11.5 dohodli, že zmluva stratí platnosť, ak nadobúdateľ v lehote do 6 mesiacov od doručenia faktúr neuhradí licenčný poplatok podľa čl. 7 bod 7.1 zmluvy. V dodatku č. 1 k licenčnej zmluve č. 03/LRT/07/3 v čl. 11 bod 11.5 zmenila lehotu 6 mesiacov na 5 mesiacov.

Žalobca f. č. 10313 z 10. novembra 2003 vyfakturoval žalovanému prvú splátku licenčného poplatku v sume 500 000,-- Sk + 20% DPH (100 000,-- Sk), spolu 600 000,-- Sk so splatnosťou do 27. 11.2003.

Žalovaný 1. splátku nezaplatil, preto podľa čl. 11 bod 11.5, keďže nezaplatil ani f. č. 10404 - druhú splátku, licenčná zmluva zanikla.

Žalobca poukazuje na zmluvu o dielo č. D1/RT/01/4 uzatvorenú 2. februára 2004 medzi účastníkmi konania, z ktorej vyplýva, že objednávateľ (žalovaný) síce dňa 27. januára 2004 vybavil objednávku č. A-01/2004 na dodávku zariadenia B. 200 kW, táto zmluva na základe dodatku č. 1 z 23. februára 2004 stratila platnosť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd vo svojom rozhodnutí, je v súlade s tým, čo bolo vyššie uvedené.

Dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p. nebol naplnený, keďže v predmetnej veci nie je možné vyvodiť, že by rozhodnutie odvolacieho súdu spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu podľa ust. § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že dovolací súd priznal ich náhradu úspešnému účastníkovi, t. j. žalovanému, a to za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k dovolaniu žalobcu) 9 650,-- Sk + režijný paušál vo výške 190,-- Sk, spolu 9 840,-- Sk.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová